

Nikola Radeljković

Christoph Katzler

Sven Jonke

◀ Tape Florence, Palazzo Strozzi, Firenze, 2011.

◀ Tape Florence, Palazzo Strozzi, Firenze, 2011

NUMEN: TAPE

Ni na nebu ni na zemlji

fotografije
photographs by Numen / For Use

Instalacija 'Tape' grupe Numen / For Use dojmljiv je hibrid između skulpture, arhitekture i umjetnog krajolika koji je teško vezati isključivo uz jednu specifičnu cjelinu ili uz neki neutralan kontekst, kakav god on bio – prostorni, medijski, osjetilni ili umjetnički. Na prvi pogled podsjetit će na paukovu mrežu, uvijek iznova ispletenu oko dostupnih čvrstih uporišta u prostoru.

NUMEN, Tape

NUMEN: TAPE

Neither in Heaven nor on Earth

napisao
written by

Marko Golub

The Tape installation by the group Numen/For Use is an impressive hybrid between sculpture, architecture and artificial landscape that can hardly be linked to one specific whole or a neutral context, whatever it may be – spatial, media, sensory or artistic. At first glance it resembles a spider's web, woven around the available firm posts in the space where the installation is located.

NUMEN, Tape

▲ Tape Hasselt, House for Contemporary Art Z33, Hasselt, Belgija, 2012.

▲ Tape Hasselt, House for Contemporary Art Z33, Hasselt, Belgium, 2012

◀ Tape Hasselt, House for Contemporary Art Z33, Hasselt, Belgija, 2012.

◀ Tape Hasselt, House for Contemporary Art Z33, Hasselt, Belgium, 2012

Instalacija 'Tape' mijenja percepciju prostora, osobito javnog prostora i njegove protežnosti onkraj uobičajenih fizičkih granica

ru u kojem je instalacija postavljena. Ta asocijacija nije loša, jer gdje god se naizgled fragilan 'Tape' do sada bio uselio, postao je nekom vrsta 'staništa' ni na nebu ni na zemlji. Ova privremena struktura nježno parazitira u ambijentu u koji se uselila, ne remeteći postojeće odnose i gabarite unutar njega, ali dodajući im neke potpuno nove i neočekivane, te omogućavajući nam da svaki takav ambijent doživimo na nov način, s drugačijim vizurama, drugim pravilima i mogućnostima boravka, kretanja, mirovanja i odmora. Instalacija 'Tape' izlagana je širom svijeta, do danas na ukupno 13 lokacija, uključujući galerije (Frankfurt),

The Tape installation modifies the perception of space, especially of public spaces and extends beyond the usual physical boundaries

tion is set up. This metaphor is not bad, because up till now wherever the installation has moved in, it has become a kind of a 'habitat' neither in heaven nor on earth. This temporary structure gently parasitizes in its surroundings, does not disturb the existing relations and dimensions, but adds new and unexpected ones, as well as enabling us to experience such an ambience in a new way, from different viewpoints, under other rules and possibilities of living, moving, resting and leisure. The Tape installation has been exhibited around the world, at 13 locations so far, including in galleries (Frankfurt), a factory

▲ Tape Vienna, Odeon, Beč, 2010.

▲ Tape Vienna, Odeon, Vienna, 2010

▶ Tape Vienna, Odeon, Beč, 2010.

▶ Tape Vienna, Odeon, Vienna, 2010

(Belgrade), a theatre (Vienna), a public square (Melbourne), a park (Hasselt), a loft (Vienna) and an airport (Berlin). The first, or rather 'zero' version of the installation was set up in Zagreb in the gallery of Croatian Designers Society, and was not habitable, although the public was able to move inside and around the thin, transparent barriers created in a small exhibition space. This example was given only because of the interesting discussion about why Numen, as a product design

▲ Proces izgradnje instalacije

▲ The process of constructing the installation

▶ Proces izgradnje instalacije

▶ The process of constructing the installation

tvornicu (Beograd), kazalište (Beč), javni trg (Melbourne), park (Hasselt), potkrovlje (Beč) i zračnu luku (Berlin). Prva, ili radije 'nulta' verzija 'Tapea' bila je postavljena u Zagrebu u galeriji Hrvatskog dizajnerskog društva 2010. godine. To je ujedno i jedina verzija instalacije koja nije bila useljiva, iako se publika mogla kretati unutar i uokolo tankih prozirnih barijera koje je stvarala u malom izložbenom prostoru. Primjer spominjemo samo zbog zanimljive diskusije koja se vodila oko toga zašto Numen, kao produkt-dizajnerski trojac, u dizajnerskoj galeriji predstavlja sebe kroz nešto što nije dizajn ni po jednoj konvencionalnoj definiciji. Numen je svoju odluku objasnio time što im se ideja galerijskog izlaganja upotrebnog objekta, koji je kao takav već zaživio, jednostavno nije sviđala. Istovremeno, može se reći i da je 'Tape' bio način da skupina autora, koja se dotad paralelno bavila industrijskim dizajnom (većinom za strane naručitelje) i kazališnom scenografijom, istraži prostore koji se otvaraju između scenskog i dizajnerskog, te između sa-

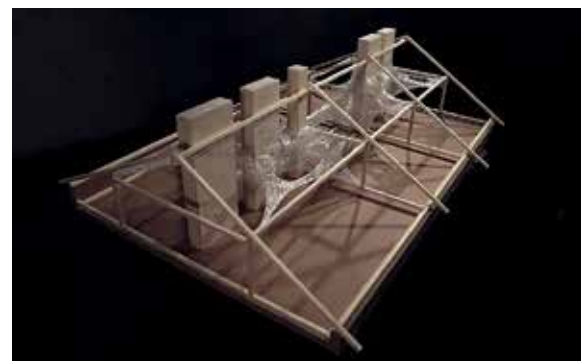

▲ Tape Belgrade, Mikser Design Expo, Beograd, 2010.

▲ Tape Belgrade, Mikser Design Expo, Belgrade, 2010

moiniciranih i naručenih situacija. Tada im je upućena kritika da su zapravo učinili korak unatrag, prema 'artu', što je posebno zanimljivo ako znamo da je Numen započeo svoj rad krajem devedesetih otvoreno se držeći rigidne pozicije da dizajn mora biti isključivo funkcionalan i utilitaran. Otud i radni naziv 'For Use' koji se i danas pojavljuje u potpisu njihovih radova. Koliko god je ova kritika tada bila legitimna, kasnije inačice 'Tapea'

▶ Maketa za Tape Vienna (Attic), Beč, 2009. ▶
▶ A model for Tape Vienna (Attic), Vienna, 2009 ▶

postupno su pokazale kako je stvar daleko kompleksnija od površnog poigravanja s umjetničkim procedurama. Kada je instalacija postala useljivom, odnosno kad se pojavila ideja da bi se posjetitelji mogli slobodno kretati unutar nje, Numen je morao uprengnuti upravo svoja dizajnerska iskustva da riješi taj problem. I to za svako mjesto i svaki kontekst ispočetka. ▶ Poluprozirni tuneli kroz koje se publika kreće sačinjeni su od kilometara i kilometara selotejpa, materijala koji ne ulijeva pretjerano povjerenje u sigurnost, a s vremenom i gubi elastičnost pa instalacija ima ograničen vijek trajanja. Imamo li to na umu, ovaj Numenov rad na duhovit način pokazuje kako i

▲ Tape Vienna (Attic), Vienna Design Week, Beč, 2009.

▲ Tape Vienna (Attic), Vienna Design Week, Vienna, 2009

▶ Prva instalacija Tape u HDD galeriji 2009.

▶ The first Tape installation in the HDD Gallery, 2009

threesome, presented themselves in the design gallery through something that is not design according to any conventional definition. Numen explained their decision by saying they simply did not like the idea of a gallery exhibition of an object that was already in use. At the same time, we may say that Tape was a way for a group of authors previously doing industrial design (mostly for foreign investors) and theatre scene design, to explore spaces between the scenic and design domains, as well as between their self-initiated and commissioned works. They were criticised for stepping back, towards 'art', which is especially interesting because Numen began their work at the end of the nineties by openly holding a rigid position that design should be exclusively functional and utilitarian. Thus the name 'For Use', used even today. As much as this criticism was legitimate then, the later versions of Tape gradually showed more complexity than shallow playing with artistic procedures. When the installation became habitable, that is, with the idea that the visitors could freely move around inside it, Numen had to use their designer experience to resolve that problem. For each location and context from scratch. ▶ The semi-transparent tunnels are made of miles and miles of sello-tape, a material that does not inspire trust in security and loses elasticity with time, so the installation has a limited duration.

Tape Stockholm, ▶
Färgfabriken,
Stockholm, 2012.
Tape Stockholm, ▶
Färgfabriken,
Stockholm, 2012

Najbanalniji uredski materijal može imati sasvim neočekivana svojstva, pa čak i na trenutak steći neočekivanu glamuroznost

najbanalniji uredski materijal može imati sasvim neočekivana svojstva, biti upotrebljen na neočekivane načine, pa čak i na trenutak steći neočekivanu glamuroznost. No najveća snaga ove zamisli je u brojnim interakcijama koje ona stvara – počevši od uvijek dinamičnih suradnji između autorskog tima i lokalnih ekipa tehničara i kustosa, preko same forme s arhitekturom u koju se ugnijezdila, do interakcije s ‘korisnicima’ i između samih ‘korisnika’ koji se nađu u njenoj utrobi. Konačno, gdje god je postavljena, instalacija ‘Tape’ mijenja i percepciju prostora, osobito javnog prostora, i njegove protežnosti onkraj uobičajenih fizičkih granica. Tamo gdje je dostupna, pružit će iskustvo blisko levitiranju, malo ćete je istraživati, a onda odvojiti barem trenutak za čistu dokolicu. U današnje vrijeme to nije mala stvar.

The most banal office material may have very unexpected characteristics, sometimes even surprising glamour

Bearing that in mind, this Numen work wittily shows that the most banal office supply can have unexpected features, can be used in unexpected ways, even gain unexpected glamour for a moment. Still, the greatest strength of this idea is in the numerous interactions it creates – from the always dynamic collaboration between the authorial team and local technician and curator teams, the very form nesting within the architecture, to the interaction with the ‘users’ and between the ‘users’ themselves inside. Finally, wherever it is organized, the Tape installation changes the spatial perception, especially in public spaces, as well as its extension beyond the usual physical boundaries. Where it is available, it will offer an experience close to levitating; you will explore a bit and then use a moment for pure leisure. In current times, this is big.

▲ Tape Berlin, zračna luka Tempelhof, International Design Festival DMY, Berlin, 2010.

▲ Tape Berlin, Tempelhof airport, International Design Festival DMY, Berlin, 2010